

IMPRUMUTURÎ LOCALE

Angâș n. carimbii de la loitrele carului (se aude în Dobrogea: Etym. s. v.); — ANGYÈ, grand chariot pour le transport de la paille Barb.

arcaciù n. vale saù loc adăpostit, la ciobanii din Moldova (Etym. s. v.); — ARKAČ, versant ou pied d'une montagne Barb.

aslan m. varietate de cireșe, roșii saù negre (Baronzi, 93); — acest sens lipsește (V. Partea II): vorba se trage probabil de la un nume propriu.

asmă f. un fel de viță (se aude peste Olt: Etym. s. v.); — ASMA, vigne, cep de vigne. V. asmaciuc.

asman m. (și **hazman**) berbec saù țap jugănit (se aude în Dobrogea și Covurluiț: Etym. s. v. și Damé, Terminol. 68); — AZMAN, énorme, puissant; serb. azman „mistreț“ (litt. animal năprasnic).

avă f. un fel de plasă, în Dobrogea (Etym. s. v.); — AV, chasse, pêche; bulg. serb. av „vânătoare“. V. Partea II: avgiù și avgi-bașa.

avat m. (și Mold. **haut**) pesce ce sémână cu mréna (se aude în Dobrogea: Etym. s. v.); — HAUT (avat), carrelet.

baargic n. (și **balrgic**) bucata d'asupra osiei carului: prima formă se aude la Constanța, a doua la Covurluiț (Damé, Terminol. 9 și 14): — ?

baldîr n. rinză (de vite), pânțece (de om): **baldiră**, femeie grasă (se aude prin Ilfov: Etym. s. v.); — BALDYR, mollet; bulg. baldyr.

balic m. un fel de pesce (se aude prin Rîmniciu-Sărat: Etym. s. v.); — BALK „poisson“. V. calcan-balic.

barac m. 1. (în Muscel și Ialomița) nume de câine de vînat; 2. (în Dobrogea) câine cu păr flocos și mu-

stați mari la bot (Etym. s. v.); — BARAK, barbet, braque; bulg. serb. rut. barak „dulău“.

bigi-bigi n. prăjitură turcească din făină, zahăr și nucă (se aude prin București); — ğıĝı bıĝı, id. (litt. pompon).

bunar n. fântână (în Mehedinți și Gorj, județe învecinate cu Banatul); — cf. § 34.

căigiū m. tăietor de tutun, în Muntenia (Polysu); — кѣиѣ, ouvrier qui hache le tabac (d. kyimak „couper en petits morceaux“).

calangiū m. spoitor de vase, în Moldova (Cihac); — KALAYĠY, étameur (d. kalay „étain“); bulg. serb. kalaiĝia. V. călai.

călie f. plăcintă umplută ce se face la sărbători (Cihac); — KALIYE, légumes bouillies en beurre; rus. kaliĝa „supă de icre și de castraveți“.

caplama f. îmbucarea marginii mai subțiri peste marginea d'alături a podeliî sau a tavanului, în casele țărănești (Damé, Terminol. 95 și Tiktin s. v.); — KAPLAMA (action de couvrir), chose redoublée, plaquée.

caraman m. (fem. **caramană**) numele boului sau vacii cu părul negru, în jud. Brăila (Damé, Terminol. 28); — KARAMAN id. (d. kara „noir“).

căscăciū n. lanț de strins la o mără de vînt, numit și „halatul“ sau *lanțul căscăciurilor* (se aude la Constanța: Damé, Terminol. 162, 163); — кѣскаѣ, échelle portative qui s'ouvre et qui se ferme.

cherpiciū n. cărămidă din pământ nears cu care sînt clădite casele în Dobrogea (Dr. Crăinicenu, 52); — KERPIĊ, brique crue avec de la paille; bulg. kirpiĉ (kipiĝia „țigan“, litt. cărămidar), serb. ĉerpiĉ.

chesmec f. grăul noroios și pămîntos, numit obișnuit „goz“ sau „codină“ (se aude prin Constanța: Damé, Terminol. 56); — KESMIK, paille d'épi.

chiler n. numele muntelui al polatei, la o casă țărănească, în Prahova (Damé, Terminol. 98); — KILER, garde-manger, cellier. V. Partea II: cheler.

chiser n. tesla dulgherului (Damé, Terminol. 111); — KESSER, doloire.

chișmiş n. stafide roșii ce se pun în pilaf; — KIŞMIŞ (pers.), sorte de raisin sec à petits grains sans pépins; rus. kişmiş, pol. kiszmisz.

ciulea f. sucitură din foi de tutun (Costinescu); — ĉILE, peloton de fil, balle.

ciric n. pachet de piei în număr hotărît; — ÇEREK (çeyrek), un quart (p. ex. de bétail); bulg. çerek „sfert“, serb. čeirek, mcr. cereche.

col n. o parte a morii de vînt (Damé, Terminol. 162: *colurile* sau săgețile); se aude prin Fălciu, Covurlui, Tutova (ibid. 163); — KOL, bras, manche.

cordel n. un fel de ipînea cu mîneci, din aba cusută cu găitane sau cordele (se aude în Olt: Damé, Terminol. 169); — KORDĒLA (d. it.), large galon de soie.

cubea f. numele coşului la casele ţărăneşti din Muntenia, numit în Moldova „bagiacă“ (Damé, Terminol. 98); — KUBBE, vouite. V. Partea II: cubea.

curuluc m. (pl. *curuluci*) aşa se numeşte în Dobrogea modul de a se usca tutunul pe şire cari se întind şi se suspendă între nisce pari de lemn crestaţi şi la distanţa de 4 metri (Dr. Popovici, Tutunul, 84); — KURULUK, sécheresse.

derec m. (şi *direg*: pl. *dereci* şi *diregi*) numele stîlpilor cari sprijină strîşina unei case ţărăneşti: vorba se aude în Moldova şi în jud. Brăila; în Muntenia „dereci“ se numesc „atîrnaţi“ (Damé, Terminol. 95, 98, 100); — DIREK, colonne, pilier, poutre. V. direclie.

ghermec n. legătura loitrelor (se aude prin Muscel: Damé, Terminol. 10, 15); — GERMEK, tendre, tirer.

ghilbaş m. cânat din carne de porc tocată cu piper sau usturoi, cu care se umple intestinul gros al porcului, apoi îl pune în tavă cu grăsime şi cu cîpă, şi aşa se cîce în cuptor: vorba se aude în jud. Brăila (Dr. Manolescu, 262 şi 321); — KÛL BASTY, cîtelette (d. kûl „cendre“ şi basty „viande cuite avec des légumes“); serb. ĉulbastiĉa, ngr. κοιλμπαστĉ.

ghiobec n. numele zăbunului în jud. Brăila (Dr. Crăinicénu, 164); — cf. GÖBEK (nombril), milieu (haină ce îneinge mijlocul?).

ghiociu n. numele muntén al carelor ce se pot lungi şi scurta după voie cu ajutorul unui cui ce trece prin furculiţa şi prin inimă (Damé, Terminol. 7: *ghiociurile* n'au loitre... de *ghiociu* se înhamă adesea cai); — göc, déménagement, délogement (= car de transport).

ghiudunea f. vorba se aude prin Ilfov, numai în locuţiunea „a trage cuiĉa o ghiudunea“, adicĉa a-l trage la fit: — GÖTÜNE, dans le derriĉre (d. göt „cul“).

ghiunie f. numele colţarului drept sau dreptarului

(la zidari, dulgheri și timplari: Damé, Terminol. 112);
— GÜNIÉ, équerre.

halat n. numele lanțului ce strânge móra de vînt
(V. câscăciū); — HALAT, grosse corde.

mala f. (și **maala**) unélta zidarului numită „nete-
đitóre“ (Damé, Terminol. 103); — MALA, truelle de maçon.

revaniū n. un fel de prăjitură din migdale, în Mun-
tenia (Polysu); — REVANY, gâteau d'amandes.

ticnea f. vas de tăbăcit piei; — TEKNE, auge, cuve;
serb. tekne, ung. tekenő, ngr. τεχνές.